ZESZYTY NAUKOWE POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ 1995
Seria: GÓRNICTWO z. 225 Nr kol. 1307

Luis FERNÁNDEZ de la BUELGA, Andrzej CHMIELA

HISZPAŃSKI SEKTOR ENERGETYCZNY: ZMIANY REGULUJĄCE I PERSPEKTYWY

Streszczenie. Hiszpański Sektor Energetyczny w Unii Europejskiej. Zmiany w finansowaniu i przemiany kapitałowe przedsiębiorstw energetycznych. Porównanie energetycznego sektora europejskiego i hiszpańskiego. Planowanie i zintegrowane zarządzanie sektorem energetycznym. Polityka dywidend. Moratorium nuklearne.

THE SPANISH ENERGY SECTOR, INNOVATIONS AND PERSPECTIVES

Summary. A Spanish Energy Sector in European Union. Changes in financing and capital development of the Spanish energy sector. A comparisment - of European and Spanish energy sector. Planning and integrated management of an Energy Sector. A dyvidend policy. Nuclear Moratory.

EL SEKTOR ELEKTRICO ESPAÑOL: CAMBIOS REGULATORIOS Y PERSPECTIVAS

Resumen. El sector eléctrico en la Unión Europea. Breve comentario sobre la evolución financiera del sector en España. Una comparación entre los sectores eléctricos español y europeo. Modificaciones en el marco legal y estable. Alteraciones regulatorias e intercambio de activos. Política de dividendos. Moratoria nuclear.

1. WPROWADZENIE

Kwestie związane z przemysłem energetycznym, jak często by nie były poruszane, to nie przestają zajmować znaczącego miejsca w gospodarce Hiszpanii i poza jej granicami. To zainteresowanie wynika z dobrze znanych powodów. Wystarczy przypomnieć sobie względny wpływ cen elektryczności na kontrolowanie inflacji i na kształtowanie się kosztów, a przez to na konkurencyjność przemysłów i sektorów.

Od 1985 r. władze Unii Europejskiej uparcie zmierzają do utworzenia wewnętrznego rynku energii jednolitego dla całej Wspólnoty, co ma być sposobem lepszego ustawienia jej przemysłów w stosunku do pozostałych krajów. Jest oczywiste, że charakter tej działalności i asymetria regionalnych systemów Dwunastki stwarzają różnorodne problemy w tworzeniu tego wielkiego rynku. Naszym jednak zdaniem hiszpański podsektor energetyki musi znaleźć swoje miejsce w EWG, jeśli nie chce stracić podstawy, na której bazują działania regulujące ostatnich lat, jak również działalność samych przedsięwzięć integrujących.

W celu stworzenia jednolitego energetycznego rynku Wspólnoty przeprowadzono w latach osiemdziesiątych pierwsze ujednolicenia takie jak kontrola wzrostu zainstalowanej mocy, wymiana aktywów, nacjonalizacja sieci wysokiego napięcia oraz kolejne w latach dziewięćdziesiątych, których wynikiem było utworzenie wymiaru stałego i prawnego. Skutkiem czego jest:
- integracja przedsiębiorstw (w celu poszukiwaniu skali mającej homologację ze skalami obowiązującymi we Wspólnocie),
- przewidziany rozdział zakresów działania wpływających na wielkość zysków,
- niedawna wymiana aktywów przeprowadzona w celu stworzenia bardziej wyważonych struktur kapitałowych oraz
- poprawa podstawowego składnika kosztów, jakim jest koszt kapitałowy.

Traktując ten komentarz jako tło, w następnej części artykułu przedstawimy przede wszystkim porównanie energetycznego sektora europejskiego i hiszpańskiego. Następnie skomentujemy pokrótce jego sytuację finansową. Na koniec odwołamy się do jednego z bardziej aktualnych tematów: modyfikacji w wymiarze stałym i prawnym uchwalonych w grudniu 1993 - polityki dywidend i moratorium nuklearnego.

2. HISZPAŃSKI SEKTOR ENERGETYCZNY WE WSPÓLNOCIE EUROPEJSKIEJ

Jak już wspomnieliśmy, energetyczne systemy europejskie różnią się znacznie od siebie, a różnice te wynikaja z wielu powodów. Konsekwencje takiego stanu rzeczy są bardzo istotne, zwłaszcza w epoce budowania wspólnego rynku elektrycznego.

Przedstawiamy poniżej porównanie kosztów i struktury finansowej znacznej liczby systemów europejskich, które ilustrują to, co już wzmiankowano oraz pozycję sektora hiszpańskiego wewnątrz tych systemów.

Obserwacja wykresów 1 i 2 pozwala stwierdzić, że całkowite koszty usług elektrycznych odbiegają od reszty państw z wyjątkiem Portugalii. Jednakże tę pozycję tłumaczą wysokie stałe koszty jednostkowe oraz wysokie koszty całkowite, rozdzielone według podwójnego kryterium (tabela 1). W obu Hiszpania wyróżnia się z powodu wysokiego poziomu kosztów kapitałowych, co z kolei wynika ze struktury kapitału (wykres 3) oraz kosztów związanych z wytwarzaniem energii.

Reasumując można stwierdzić, że z technologicznego punktu widzenia, jak również z punktu widzenia jakości usług elektrycznych Hiszpania posiada warunki porównywalne z innymi krajami. Nie można natomiast tego powiedzieć o względach ekonomicznych i finansowych, co wykazują poprzednie komentarze.

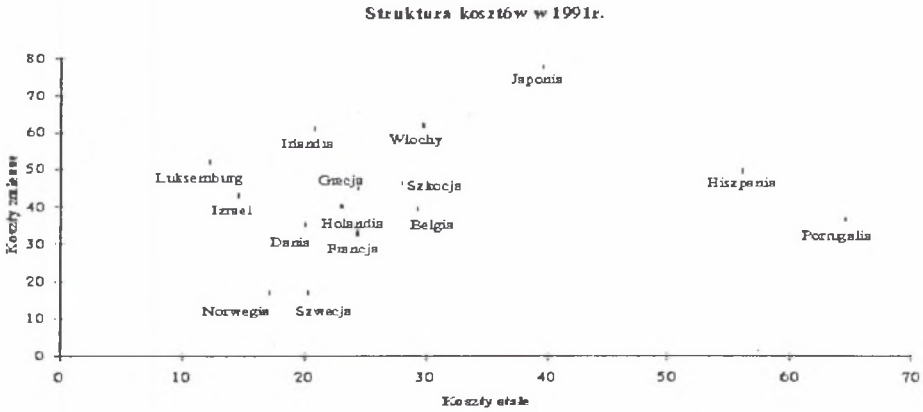

Rys. 1. Opracowanie własne na podstawie danych UNIPEDE - 29.10.1993
Fig. 1. The own results on the data UNIPEDE - 29.10.1993

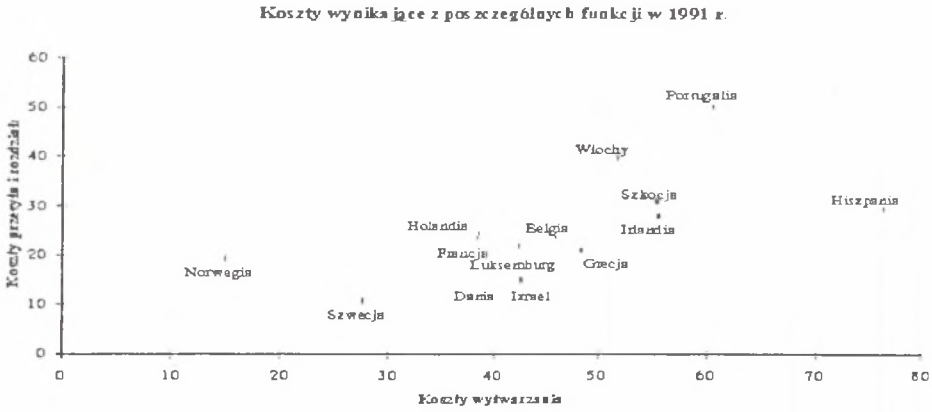

Rys. 2. Opracowanie własne na podstawie danych UNIPEDE - 29.10.1993
Fig. 2. The own results on the data UNIPEDE - 29.10.1993

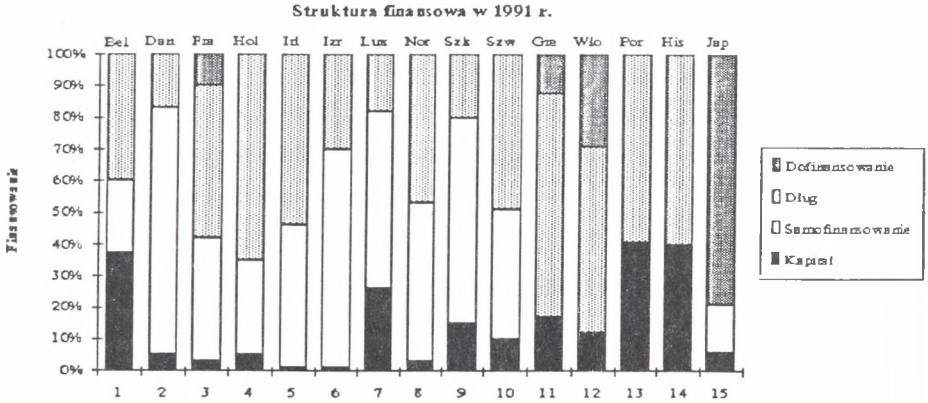

Rys. 3. Opracowanie własne na podstawie danych UNIPEDE - 29.10.1993
Fig. 3. The own results on the data UNIPEDE - 29.10.1993

Tabela 1

Struktura kosztów sektora energetycznego w 1991 r.

Kraj	Koszty stałe				Koszty zmienne	Ryzyko-wydatki	Koszt całkowity
	Finansowe	Obniżenie ceny	Wynagrodzenia	Całość			
Belgia	4.1	10.1	15.1	29.3	39.2	1.0	69.5
Dania	1.3	18.8	0.0	20.1	35.0	0.0	55.1
Francja	7.7	13.6	3.1	24.4	32.6	5.0	62.1
Grecja	18.4	6.0	0.1	24.5	44.8	0.0	69.3
Holandia	7.6	12.4	3.1	23.1	39.7	0.0	63.1
Izrael	3.0	11.6	0.0	14.6	42.9	0.0	57.5
Włochy	11.2	18.6	0.0	29.8	61.7	0.0	91.5
Japonia	15.3	20.7	3.6	39.6	77.5	1.0	69.5
Luksemburg	0.8	7.2	4.3	12.3	51.6	0.5	64.3
Norwegia	10.3	6.9	0.0	17.2	16.8	0.0	34.1
Portugalia	43.2	17.9	3.4	64.5	36.3	9.9	110.7
Irlandia	8.5	9.2	3.2	20.9	60.7	2.0	83.6
Szkocja	2.5	6.6	19.0	28.1	46.4	8.6	86.3
Hiszpania	22.0	17.3	16.9	56.2	49.2	0.4	105.8
Szwecja	7.8	7.7	4.8	20.3	16.9	1.0	38.2
Średnio	10.8	12.3	5.1	28.2	43.4	2.0	

Kraj	Koszty wytwarzania	Koszty przesyłu	Koszty rozdziału				Koszt całkowity
			Koszt stały	Operacyjny	Handlowy	Całość	
Belgia	46.0	6.7	8.5	6.3	2.0	16.8	69.5
Dania	40.6	-	5.1	9.4	0.0	14.5	55.1
Francja	38.5	3.3	10.8	5.8	3.7	20.3	62.1
Grecja	48.4	3.2	7.5	7.3	2.9	17.7	69.3
Holandia	38.7	2.6	14.0	7.8	0.0	21.8	63.1
Izrael	42.7	4.1	2.4	8.2	0.1	10.7	57.5
Włochy	51.9	4.1	16.0	14.9	4.6	35.5	91.5
Japonia	69.5	-	-	-	0.0	0.0	69.5
Luksemburg	42.5	2.0	10.8	6.6	2.4	19.8	64.3
Norwegia	15.0	3.3	6.8	7.7	1.3	15.8	34.1
Portugalia	60.5	6.9	22.0	21.3	0.0	43.3	110.7
Irlandia	55.6	3.3	7.3	13.3	4.1	24.7	83.6
Szkocja	55.5	6.8	12.6	6.9	4.5	24.0	86.3
Hiszpania	76.4	2.4	15.1	8.7	3.2	27.0	105.8
Szwecja	27.4	2.2	4.4	3.2	0.8	8.4	38.2
Średnio	51.0	3.4	9.6	8.5	2.0	20.0	

3. EWOLUCJA SEKTORA ENERGETYCZNEGO

Wiadomo, że hiszpański sektor energetyczny tradycyjnie charakteryzował się nadmiernym zadłużeniem. Ze względu na swą naturę wymaga olbrzymich ilości kapitału stałego, a wspomniane już korzystanie z zewnętrznych źródeł finansowania jest w znacznej mierze - wynikiem wzrostu, który nastąpił w latach osiemdziesiątych i był połączony z niewystarczającą subwencją środków finansowych na amortyzację - wynik stosowanej przez przedsiębiorstwa polityki dywidend - i, z pewnością, z niewystarczającymi taryfami.

Jeśli go porównać z systemami europejskimi, sektor hiszpański wykazuje wyższe wskaźniki wzrostu z wyjątkiem Włoch, Portugalii i Grecji.

Należy jednak stwierdzić, że od momentu zastosowania wymiaru stałego i prawnego, a zwłaszcza po zakończeniu poprzedniego cyklu inwestycyjnego, zanotowano znaczne, utrzymujące się polepszenie: stosunek pomiędzy należnościami oraz środkami całkowitymi został zredukowany pomiędzy 1988 r. a marcem 1993 o ponad 7 punktów procentowych, a zadłużenie całkowite o około 2 punkty (tabela 2). Ta obniżka jest spowodowana bez wątpienia ponad dwukrotnym wzrostem środków wyprodukowanych w tym okresie oraz bardzo zredukowanymi inwestycjami w trakcie trzech ostatnich cykli inwestycyjnych.

Należy jednocześnie podkreślić, że wraz ze zmianą struktury finansowej nastąpiły zmiany jakościowe w sposobie zarządzania długiem. Wymiar stały i prawny zmobilizował przedsiębiorstwa do poszukiwania instrumentów, które pozwoliłyby dostosować koszty finansowe do poziomu wynagrodzenia uznanego przez system. Tak więc w przeciągu ostatnich lat ważniejszy stał się dług krótkoterminowy i oprocentowanie płynne na niekorzyść długu długoterminowego o oprocentowaniu stałym.

Dług dewizowy (w przeciągu ostatnich 5 lat był nieco wyższy niż jedna trzecia długu całkowitego) również zmienił swój skład (większy udział walut europejskich), co wynika z członkostwa Hiszpanii w S.M.E. i co spowodowało, nawet przy ostatnich dewaluacjach pesety, znaczne oszczędności w kosztach finansowych. Te osiągnięcia zostały zneutralizowane wzmiankowanymi dewaluacjami, które były dużym uszczerbkiem dla sektora.

Tabela 2

Bilans hiszpańskiego sektora energetycznego

	1988	1990	1992	31.03.1993
AKTYWA	7158915	7210398	7795645	7833380
Niematerialne	2561	2609	21475	22476
Materiały eksploatacyjne	5102624	5058340	5933959	5909180
Bieżące	1025014	1033708	-	-
Finansowe	177303	208998	659826	696249
Koszty odroczone	230602	374195	421592	425174
Aktywa krążące (płynne)	620811	532548	758793	780301
PASYWA	7158915	7210398	7795645	7833380
Środki własne	2497758	2640040	2750521	2818929
Zapasy	47369	81523	376097	391904
Dług z kosztem	4036958	3892592	3874159	3879597
W dewizach	[1118426]	[991625]	[1176260]	[1157141]
Dług bez kosztu	549830	596243	794868	742950

Reasumując należy stwierdzić, że ewolucja hiszpańskiego sektora energetycznego oraz jego struktura kapitałowa, będąca jednym z jego najważniejszych aspektów, wykazuje względnie dobre saldo. Ulepszenie poziomu wynagrodzenia i prawdopodobna zwłoka z wprowadzeniem nowego cyklu inwestycyjnego pozwolą działać w ramach struktury bardziej wyważonej, choć odmiennej od tej, którą posiadają przyszli konkurenci europejscy.

Tabela 3

Umowa o wzajemnej wymianie aktywów w 1993 r.

AKTYWA	%	GWh	NW	Przedsiębiorstwo sprzedające	Przedsiębiorstwo kupujące	Wartość [mil. Ptas]
C.N. Trillo	8.5		89	Unión Fenosa	Hidrocantábrico	51000
C.N. Trillo	2.5		26	Unión Fenosa	Sevillana	15000
C.N. Trillo	1.0		26	Unión Fenosa	Endesa	6000
C.H. Ribadelago	100		55	Unión Fenosa	Endesa	8735
C.H. La Barca	100		8	Unión Fenosa	Hidrocantábrico	11335
C.H. La Florida	100			Unión Fenosa	Hidrocantábrico	1640
Accs. Hidrocantábrico	7.58			Unión Fenosa	Hidrocantábrico	9565
Accs. Saltos del Nansa	37.5			Unión Fenosa	Endesa	2530
Líneas Eléctricas				Unión Fenosa	Ree	5000
			240			110805
Mercado de Hidruña	100	4150		Iberdrola	Endesa	
C. hidráulicas Hidruña	100		252	Iberdrola	Endesa	120000[1]
C. fuel-gas de Hidruña	100		485	Iberdrola	Endesa	
Accs. de Fesca	4			Iberdrola	Endesa	6800
Aguas de Barcelona	11.5			Iberdrola	Endesa	14100
C. hidráulicas (Pirineo)			111	Iberdrola	Endesa)	
Mercado de Aragón		160		Iberdrola	Endesa)	15200
Guadisa (250 MW hidráulicos)	25		63	Iberdrola	Eneco (Endesa i Sevillana)	5000
		4310	911			161100
Guadisa (250 MW hidráulicos)	25			Sevillana	Eneco (Endesa i Sevillana)	8000
C.H.N. Puertollano	100		220	Sevillana	Eneco (Endesa i Sevillana)	5000
						13000

[1] - 60000 w środkach własnych i 60000 we wzroście zadłużenia.

4. AKTUALNIE WPROWADZANE ZMIANY I REGULACJE

Model regulacji stosowany w hiszpańskim sektorze energetycznym od 1988 r. okazał się schematem spójnym, choć dającym się ulepszać. Chociaż jego podstawowe składowe planowanie i zintegrowane zarządzanie oraz ujednolicona taryfa i monopol transportu - wydają się niepodważalne z racji polityki energetycznej i efektywności ekonomicznej, to uważa się, że jest niezbędne dopasowanie określonych aspektów wymiaru stałego i prawnego - wynagrodzenie Endesy, stopa procentowa aktywów przedsiębiorstw i inne. Pozostała część tego rozdziału będzie dotyczyć zmian zaakceptowanych i wprowadzonych przez władze sektora energetycznego w grudniu 1992 roku.

Wiele tematów zostaje jednak nie wyczerpanych. Wkrótce będzie należało rozwiązać nie tylko takie tematy jak polityka dywidend czy własność aktywów podlegających moratorium nuklearnemu. Należy jeszcze rozpatrzyć rozdział czynności przewidziany w Projekcie Ustawy dla Sektora Energetycznego oraz problematykę wynikającą między innymi ze zróżnicowania i wprowadzania procesu na arenę międzynarodową.

4.1. Zmiany regulujące i wzajemna wymiana aktywów

W ostatnich miesiącach 1993 r. po długich dyskusjach zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy administracją rzadową a towarzystwami energetycznymi; z jednej strony administracja zaakceptowała zmiany poszczególnych aspektów wymiaru stałego i prawnego, z drugiej - przedsiębiorstwa negocjowały nową wzajemną wymianę aktywów.

Wzmiankowane ustalenia zmierzają do realizacji następujących celów:

1. Zniesienie supremacji państwowego przedsiębiorstwa Endesa S.A., którą posiadało do momentu wymiany aktywów w 1985 r. Uznano wysiłek inwestycyjny innych przedsiębiorstw (Iberdrola, Sevillana de Electricidad i Hidroeléctrica del Cantábrico), podjęty w celu przekształcenia sektora i zakończony we wzmiankowanym roku.

2. Ujednolicenie współczynnika aktualizacji aktywów wytwarzania i rozdziału energii definiując ponownie stopę procentową wartości standardowych w okresie, w którym powstały straty spowodowane dewaluacją pesety w 1993 r.
3. Polepszenie rozdziału kosztów na inwestycje.
4. Zwiększenie rozdziału standardowych kosztów wytwarzania i rozsyłu w aspekcie przewidywanego podziału tych dziedzin.
5. Przeorganizowanie działalności niektórych towarzystw poprzez wzajemną wymianę aktywów. Ta wymiana (tabela 3) pozwoliła zrównoważyć strukturę finansową najbardziej zadłużonych przedsiębiorstw, gdy są rozwiązywane problemy pomiędzy Unión Fenosa i Hidroeléctrica de Cantábrico oraz zostają wyznaczone podstawy do reorganizacji rynku katalońskiego pod przewodnictwem grupy Endesa.
6. Wprowadzenie w wymiar stały i prawny ewentualnych zakupów elektryczności we Francji.

Chociaż szczegółowa analiza tych kwestii przekracza zakres tej pracy, można jednak zasygnalizować, że tak zmiany regulujące, jak porozumienia pomiędzy przedsiębiorstwami znacznie odbijają się na zyskach i wyjaśniają niejasności dotyczące tego sektora.

4.2. Polityka dywidend

Tak jak to uprzednio zaznaczono, zmiany w wymiarze prawnym i stałym oraz wymiana aktytwów miały między innymi na celu polepszenie struktury kapitałowej całości sektora, a zwłaszcza przedsiębiorstw najbardziej zadłużonych. Dlatego też administracja rządowa chce, aby te ostatnie zmieniły swoją strukturę podziału dochodu, który w niektórych przypadkach przekracza 90% (tabela 4).

Jednocześnie administracja kwestionuje dywidendy trzech towarzystw: Iberdrola, Sevillana de Electricidad i Unión Fenosa. Dwa ostatnie zredukowały już, wprawdzie symbolicznie, dywidendę a konto działalności w 1993 r. Pozostałe bądź to z powodu niskiego poziomu pay-out, bądź dzięki uzdrowionej sytuacji finansowej mogą nawet zwiększyć dywidendę.

Po otrzymaniu wyników zamknięcia cyklu inwestycyjnego, uwzględniających nadprogramowe zyski ze sprzedaży aktywów oraz okresowe różnice wartości pesety wynikłe z jej dewaluacji, nie będzie już prawdopodobnie przeszkód, aby utrzymać dywidendy z 1992 r.

Wydaje się jednak, że sektor powinien nadal ulepszać swą strukturę finansową zgodnie z aspiracjami władz energetyki hiszpańskiej, której zależy na spełnieniu wymogów wspólnego rynku elektrycznego.

Tabela 4

Dywidenda a konto (1992 i 1993) i rezultaty finansowe przed opodatkowaniem (1993)

	Dywidenda netto		Zmiana 93/92	%	%	%
	A konto 92	A konto 93		Zmiana B.A.I. '93	Pay-aut 92	Zadłużenie
Sevillana	17.81	17.25	-3.1	-1.5	99.5	60
Unión Fenosa	17.19	16.87	-1.9	-9.8	92.4	64
Iberdrola	23.43	23.43	0	-9.8	90.9	67
Enher	33.00	33.00	0	0.1	88.2	29
Hidrocantábrico	47.75	53.75	10.3	8.4	84.1	41
Viesgo (único)	60.00	-	-	-14.8	77.9	47
Endesa	46.50	49.50	6.5	9.7	36.1	41
Resca (único)	18.75	-	-	-42.4	34.2	60
Erz	20.25	21.75	7.4	6.4	33.1	33
Hidruña	0	0	-	4.5	0.0	64

4.3. Moratorium nuklearne

Wśród trzech towarzystw energetycznych o najwyższym zadłużeniu i wysokim pay-out - Iberdrola, Sevillana i Unión Fenosa - dwa pierwsze najsilniej odczują skutki zmiany moratorium nuklearnego.

Po rewizji wymiaru stałego i prawnego oraz wymiany aktywów pozostaje jeszcze jeden problem związany z reorganizacją sektora: znalezienie ostatecznego rozwiązania kwestii moratorium nuklearnego. Aktualny system, obowiązujacy od 1984 r., a polegający na użyciu

oprocentowanej taryfy elektrycznej do rekompensaty inwestycji na moratorium, pozwala na odzyskanie inwestycji w taki sposób, jak to robią elektrownie. Jednakże brak zrozumienia ze strony administracji co do zmiany stopy procentowej - obecnie 3,54% sprawia, że ryzyko dotyczące tego wszystkiego, co wiąże się z odzyskaniem nakładów na moratorium nuklearne, ponoszą towarzystwa inwestujące.

Tabela 5

Aktywa w moratorium nuklearnym

	Wartość uzyskana 31.12.93	Wartość księgowa 31.12.93	Wartość żądana 31.12.93
Iberdrola	538539	538539	717310
Lemoniz	379562	379562	508476
Valdecaballeros	158977	158977	208833
Sevillana			
Valdecaballeros	158896	248016	248016
Unión Fenosa			
Trillo 2	7554	7554	7554
Endesa			
Trillo 2	5036	2843	5036
CAŁOŚĆ	710025	796952	977916

Fakt, że 75% sumy uznanej przez administrację za inwestycje elektrowni w moratorium skupia się w jednym przedsiębiorstwie - Iberdrola - wynika w znacznym stopniu z chęci wyrównania współczynnika zadłużenia towarzystw.

Administracja rządowa wydaje się być gotowa do rozwiązania problemu moratorium, co pozwoliłoby towarzystwom pozbyć się wzmiankowanych inwestycji.

Projekt Prawa dotyczącego Uporządkowania Systemu Elektrycznego zaaprobowany przez rząd 2 kwietnia 1993 r., a odroczony przez Parlament z powodu przeprowadzania wyborów powszechnych, zakładał, że odsetki od taryfy przysługiwać będą właścicielom odroczonych projektów. Być może przyszłe prawo dotyczące sektora elektrycznego pozwoli na to, by własność projektów była przekazywana w taki sposób, by posiadacz początkowy miał prawo odstąpić innym swoje prawo do pobierania określonych wpływów.

Przyszła ustawa dotycząca sektora elektrycznego pozwoli na posiadanie inwestycji na moratorium nuklearne. Celem ma być znaczna redukcja współczynnika zadłużenia netto. Iberdrola zredukuje odsetki od długu na środki całkowite z 65 na 57% w wyniku sprzedaży aktywów Endesie, a Sevilla z 60 na 49%.

5. WNIOSKI

Tematy związane z hiszpańskim sektorem elektrycznym są bardzo ważne. Dowodem jest chociażby suma 4 bilionów figurująca w jego bilansie płatniczym. Poza tym, sektor jest również przedmiotem zainteresowania poza granicami Hiszpanii.

Wydarzenia związane z rynkiem wewnętrznym i zapoczątkowane ukazaniem się Białej Księgi dotyczącej Rynku Wewnętrznego szybko następują po sobie w przeciągu ostatnich lat: uzdrowienie finansowe (1984), przeorganizowanie działających towarzystw (1985), określenie stałego modelu taryfowego (1987), koncentracja przedsiębiorstw i nowa wymiana aktywów przeprowadzona w ostatnich miesiącach 1993 r. - oto niektóre z przeprowadzonych zmian.

Wszystkie te zmiany, jak również i te, które zostaną przeprowadzone w przyszłości, powinny podnieść konkurencyjność sektora publicznego, gdyż uczestnicy działający już na rynku europejskim dążą do zmniejszenia kosztów posługując się odpowiednią polityką finansową, podatkową i energetyczną. Ta właśnie kwestia jest poruszana w ostatecznej instancji, choć nie zawsze jeszcze z należytą precyzją.

Recenzent: Prof. dr hab. inż. Jan Stachowicz

Wpłynęło do Redakcji 1 lipca 1994 r.

Abstract

The paper analyses current condition of Spanish energy sector and compares it to energy sectors in other EC countries. Further on, the changes taking place in this sector were presented in view of its adaptation to the standards of European Common Market. Finally, the paper referred to most recent changes of the sector, resolved in December 1993 - the policy on dividends and nuclear moratorium. All reforms enumerated in the paper, as well as those planned for the future, will make it possible to rise the standard of this sector in terms of competition, which reflects the policy of the European Common Market on taxes, finance and energy.